

LBRIS

We know
books

Castelul Peleş DARUL REGELUI

Peleş Castle THE KING'S GIFT

Cuvânt-înainte de

Foreword by

NICOLAE AL ROMÂNIEI

Studiu introductiv de

Introductory study by

NARCIS DORIN ION

**EDITURA VREMEA
BUCUREȘTI
2025**

CASTELUL PELEȘ

o întâlnire cu basmul

Pentru mine, Castelul Peleş a fost mereu un loc din povești. Încă de la vârsta de cinci ani am auzit de la Regele Mihai povestiri despre acest castel ridicat în inima Carpaților. Mi-era greu să-mi imaginez cum ar putea arăta cu adevărat. Poveștile lui păreau uneori desprinse din basme, pentru că un loc cu atâta frumusețe, rafinament și căldură părea imposibil să existe în realitate.

În 1997, odată cu redobândirea cetățeniei de către Regele Mihai, familia regală s-a reunit pentru prima dată după 50 de ani, de Crăciun, la București. În acea perioadă a fost organizată și o vizită la Sinaia. Îmi amintesc cum am intrat pe domeniul regal de pe Bulevardul Ferdinand și am urcat pe Aleea Peleşului. Tot drumul era acoperit de zăpadă, iar pădurea învăluită într-o tăcere albă mă făcea să simt o emoție amestecată cu mister și bucurie.

Mergeam alături de sora mea și de verii mei, Mihai și Angelica, prin acea pădure de nea. Când am ajuns la Aleea Carmen Sylva, pădurea s-a deschis deodată și, în fața noastră, pe un mic deal, s-a ridicat măreț Castelul Peleş. Aerul de munte era rece și uscat, iar în acel moment am înțeles pe deplin descrierile Regelui. În fața noastră se afla o bijuterie arhitecturală, un castel pe care îl credeam posibil doar în filme.

Am simțit atunci un fior special: bunicul meu locuise aici, el fusese stăpânul acestui loc – deși, la doisprezece ani, încă nu

realizam pe deplin că bunicul meu fusese Rege. Pentru noi, copiii, castelul era o lume de aventuri: am descoperit sălile impunătoare, am rămas fascinați de sala de arme și de biblioteca regelui. Îmi amintesc cum ghidul ne-a spus despre existența unei uși secrete; am căutat-o cu nerăbdare, până când, într-un final, am descoperit unde se afla.

Până în ziua de astăzi, când vizitez domeniul regal, mă gândesc la bunicul meu, Regele Mihai, la vremurile când stătea în turnul cu ceas și privea urșii cu puii lor plimbându-se pe terase și prin grădini, la momentele când explora pădurea și traversa pârâul Peleş cu jeep-urile sale și chiar la poveștile despre participarea lui la antrenamentele armatei de deasupra castelului, pe platoul Bucegi.

Totuși, adevăratul impact asupra mea nu a fost la Peleş, ci la Castelul Pelișor, castelul mai mic de pe același domeniu. Aici am simțit o căldură deosebită. Într-o încăpere – Camera de Aur – am rugat să fiu lăsat singur. Nu știu ce m-a atras acolo, dar simțeam că trebuie să rămân câteva clipe în liniște, cu ușa închisă. Când am ieșit, cei din jur au observat o schimbare în mine: eram mai calm, mai liniștit, profund emoționat. Până astăzi nu pot explica de ce. Poate că Regina Maria m-a chemat în felul ei tainic.

De fiecare dată când revin pe Domeniul Regal din Sinaia, am sentimentul că mă întorc acasă. Acolo simt legătura cu strămoșii mei, cu fiecare membru al familiei și cu datoria față de țară. Pentru mine, Peleşul nu este doar un castel – este simbolul coroanei și darul Regelui Carol I pentru poporul său.

Bijuteria Carpaților

Castelul Peleş, situat la poalele Munților Bucegi, în pitorescul oraș Sinaia, este unul dintre cele mai frumoase și emblematice castele din Europa. Construcția sa a început în anul 1873, la inițiativa Regelui Carol I al României, care și-a dorit o reședință

regală înconjurată de peisaje alpine spectaculoase. După un deceniu de lucrări, Peleşul a fost inaugurat oficial la 7 octombrie 1883, într-o atmosferă solemnă și plină de fast. La ceremonie au participat personalități politice și culturale ale vremii, dar și reprezentanți ai caselor regale europene. Discursul Regelui Carol I a subliniat importanța simbolică a castelului: un „dar adus patriei” și un semn al stabilității tinerei monarhii românești.

Arhitectura castelului îmbină stiluri diverse – de la neo-renascentist german la influențe baroce și gotice –, rezultând o construcție elegantă și armonioasă. Cu cele peste 160 de camere bogat decorate cu lemn sculptat, vitralii, tapiserii și mobilier de epocă, Peleşul impresionează prin atenția acordată detaliilor și prin bogăția colecțiilor sale. Biblioteca regală, Sala de Arme și Sala de Concerte sunt doar câteva dintre încăperile care reflectă gustul desăvârșit al familiei regale. Pe lângă valoarea artistică și arhitecturală, Castelul Peleş are și o semnificație culturală deosebită: inaugurarea sa a marcat intrarea României într-o nouă epocă de deschidere spre Europa, iar domeniul a devenit locul unde s-au desfășurat evenimente politice și culturale majore.

Nicolae al României

PELEȘ CASTLE

Encounter with a Fairy Tale

For me, Peleş Castle has always been a place from fairy tales. From the age of five, I heard King Michael tell me tales about this castle built in the heart of the Carpathians. It was hard for me to imagine what it could truly look like. His stories sometimes seemed taken from fairy tales, because a place with so much beauty, refinement, and warmth seemed impossible to exist in reality.

In 1997, when King Michael regained his citizenship, the royal family gathered for the first time in 50 years, for Christmas, in Bucharest. During that period, a visit to Sinaia was also organised. I remember how we entered the royal estate from Ferdinand Boulevard and drove up Peleş Alley. The entire road was covered in snow, and the forest, wrapped in white silence, filled me with a feeling of mystery and joy.

I was walking with my sister and my cousins, Mihai and Angelica, through the winter forest. When we reached Carmen Sylva Alley, the forest suddenly opened up, and before us, on a hill, rose the majestic Peleş Castle. The mountain air was cold and dry, and in that moment, I fully understood the King's descriptions. In front of us stood an architectural jewel, a castle I had believed possible only in films.

I then felt very emotional: my grandfather had lived here, he had been the master of this place – although, at twelve years old, I still did not fully realize that my grandfather had been

a King. For us children, the castle was a world of adventures: we discovered the imposing halls, we were fascinated by the armoury and the King's library. I remember how the guide told us about the existence of a secret door; we searched for it eagerly, until finally we discovered where it was.

To this day, when I visit the royal estate, I think of my grandfather, King Michael, about the times he would stand in the clock tower and watch bears and their cubs roam the terraces and gardens, the times he would explore the forest and cross the Peleş stream in his jeeps and even as far as the stories of him participating during the armies training above the castle on the Bucegi plateau.

Still, the true impact on me was not at Peleş, but at Pelişor Castle, the smaller castle on the same estate. Here I felt a special warmth. In one room – the Golden Room – I asked to be left alone. I don't know what drew me there, but I felt I had to sit for a few moments in silence, with the door closed. When I came out, those around me noticed a change: I was calmer, more peaceful, deeply moved. To this day I cannot explain why. Perhaps Queen Marie had called me in her own secret way.

Each time I return to the Royal Estate in Sinaia, I feel as though I am coming back home. There I feel the bond with my ancestors, with every member of the family, and with the duty toward the country. For me, Peleş is not just a castle – it is the symbol of the crown and the gift of King Carol I to his people.

The Jewel of the Carpathians

Peleş Castle, located at the foot of the Bucegi Mountains in the picturesque town of Sinaia, is one of the most beautiful and emblematic castles in Europe. Its construction began in 1873 at the initiative of King Carol I of Romania, who wished for a royal residence surrounded by spectacular alpine landscapes. After

a decade of work, Peleş was officially inaugurated on October 7, 1883, in a solemn and grand atmosphere. The ceremony was attended by political and cultural figures of the time, as well as representatives of European royal houses. In his speech, King Carol I emphasized the symbolic importance of the castle: a “gift to the homeland” and a sign of stability for the young Romanian monarchy.

The castle’s architecture combines diverse styles – from German Neo-Renaissance to Baroque and Gothic influences – resulting in an elegant and harmonious construction. With over 160 rooms richly decorated with carved wood, stained glass, tapestries, and antique furniture, Peleş dazzles with the attention to detail and the richness of its collections. The royal library, the Armory, and the Concert Hall are just a few of the rooms that reflect the refined taste of the royal family. Beyond its artistic and architectural value, Peleş Castle also holds special cultural significance: its inauguration marked Romania’s entry into a new era of openness toward Europe, becoming the setting for major political and cultural events.

Nicolae al României

CASTELUL PELEȘ

ziua inaugurării

7 octombrie / 25 septembrie 1883

7 octombrie 1883 rămâne în istorie nu doar ca data inaugurării unei reședințe regale, ci și ca **momentul de consacrare a Dinastiei Române**. Castelul Peleș devenea un simbol al stabilității, al culturii și al modernității României sub Carol I.

Ora 9:00 – Serviciul religios la Mănăstirea Sinaia

Mitropolitul Primat, însoțit de un sobor de preoți și de călugării mănăstirii, oficiază un *Te-Deum*. Se sfințesc apele și se roagă pentru binecuvântarea noului palat. Regele Carol I și Regina Elisabeta, împreună cu demnitarii statului și reprezentanții armatei, asistă la ceremonie.

Ora 10:00 – Onorurile militare

În fața castelului, un **batalion de vânători**, cu drapel și muzică militară, dă onorul Majestăților Lor. Atmosfera este sobră, dar plină de emoție: Peleșul urmează să fie deschis pentru prima dată oficial.

Ora 10:30 – Deschiderea Castelului

Generalul Crețeanu, șeful Casei Militare a Regelui, citește **documentul inaugural**. Actul este semnat de suverani, mitropolit și invitați. Regele Carol I, având asupra sa **cheia castelului**, descuie ușa principală. Regele și Regina pășesc înăuntru, urmați

de mitropolit și restul alaiului. Încăperile sunt **stropite cu apă sfințită**. Castelul devine astfel locuința oficială a dinastiei.

Ora 11:30 - Discursuri și toasturi

În sala de ceremonii, personalitățile prezente rostesc cuvinte solemne: **Dimitrie Ghica**, președintele Senatului, închină pentru fericirea suveranilor. **Vasile Alecsandri** rostește „sfințirea românească a Castelului” și recită catrenul dedicat lui Carol I. **Generalul Cernat** închină un toast în numele armatei. **C.A. Rosetti** vorbește despre temeliiile castelului în „rărunchii Carpaților” și despre legătura sa cu aspirațiile poporului.

Ora 12:00 - Vizitarea încăperilor

Oaspeții sunt conduși prin saloanele castelului. Majestățile lor le arată sălile terminate și vorbesc despre planurile viitoare de extindere și decorare.

Ora 14:00 - Prânzul oficial

Masa are loc în sala mare. **Mitropolitul** închină primul toast, în cinstea regelui și reginei. **Carol I** răspunde, subliniind că ridicarea Peșului este dovada legăturii sale cu pământul și sufletul românesc. Atmosfera este solemnă, dar cordială, fără fast exagerat.

Ora 15:30 - Sosirea trenului Orient Express

La gara Sinaia ajunge celebrul **tren Orient Express**, aflat în prima sa călătorie către Constantinopol. Printre călători se află scriitorul francez **Edmond About**, prieten și susținător al României. C.A. Rosetti îl întâmpină la gară.

Ora 16:00 - Ceaiul la Castel

Regele și regina trimit un adjutant să invite călătorii din Orient Express la ceai, **fără ceremonii**, chiar în hainele de drum. Oaspeții sunt conduși prin palat, apoi aduși în **Salonul de Muzică**. **Regina Elisabeta** cântă la pian. **Domnișoara Carlotta Leria** interpretează arii italiene, franceze și câteva cântece românești, primite cu aplauze entuziaste.

Ora 17:00 - Conversații și socializare

Într-un alt salon, se servește ceaiul, oferit de domnișoarele de onoare. Regele și regina discută pe rând cu toți invitații - atât cu străinii, cât și cu prietenii români. Atmosfera este caldă, relaxată, plină de mândrie și satisfacție.

Seara - Încheierea sărbătorii

Ziua se încheie cu o atmosferă de sărbătoare discretă, apreciată de toți participanții. Invitații primesc **medalii din bronz** drept amintire a momentului istoric. Presa consemnează că „serbarea a fost din cele mai frumoase, căci era simplă și de toți simțită”.